

SVETE MAŠE
 od 2. 11 do 8. 11. 2020

PONEDELJEK

- 7.30 Za + iz družin Vehovec in Lipar
 Za + Franca Štelcerja (greg.)
 Za + mamó Cilko
 18.30 Za + iz družin Operčkal in Škomik

TOREK

- 7.30 Za + Vengušt in Jager
 Za + Franca Štelcerja (greg.)
 Za + Marijo Podbrežnik
 18.30 Za + Franca Vrečarja

SREDA

- 7.30 Za + Jakoba Zamernika
 Za + Franca Štelcerja (greg.)
 Za + Miro in Jožefa Gadunca
 18.30 Za + Zofijo Seničar

ČETRTEK

- 7.30 Za + dobrotnike SDB
 Za + Franca Štelcerja (greg.)
 Za + teto Terezijo Špilak
 18.30 Za + duhovne poklice in kanonizacijo Slomška

PETEK

- 7.30 Za + Branislavo Krajnc
 Za + Franca Štelcerja (greg.)
 Za zdravje sina
 18.30 Za srečno zadnjo uro

SOBOTA

- 7.30 V zahvalo
 Za + Franca Štelcerja (greg.)
 Za + zdravje
 18.30 Za uspešno prestano operacijo in za zdravje

NEDELJA

- 8.00 Za žive in + župljane
 Za + Doró Skočir in Zdravka Jelena
 Za + starše Žnidar in Koštomaj, očeta in sina Rudija Žnidarja
 10.00 V zahvalo za Božje varstvo
 Za + Franca Štelcerja (greg.)

OZNANILA:

- Danes obhajamo slovesni praznik vseh svetih.
- Na razpolago je nova številka župnijskega Glasila.
- Vzemite tudi drugi tisk: novo številko Družine, Ognjišča, Don Boska in Napovednika 2020/21.

Blagiri

so temeljni zakon Božjega kraljestva.

V njih je Kristus razvil svoj etični program, ki sicer temelji na Stari zavezi, vendar iz vsega govora odseva novi duh, ki ga je prinesel Jezus Kristus.

In kaj pomeni živeti po blagih? Velikokrat mislimo, da pomeni živeti blagre biti suženj, vendar pa je to v bistvu osvoboditev.

Blagor ubogim v duhu, zakaj njih je nebeško kraljestvo. Ubog v duhu je

tisti, ki v svojem srcu pravilno presoja vrednost zemeljskih dobrin. Večkrat se nam namreč dogaja, da smo zaradi svoje navezanosti na materialne dobrine nesrečni, ker se neprestano bojimo zanje in jih hočemo še več.

Blagor žalostnim, zakaj ti bodo potlačeni. Bolečino moramo sprejeti in jo darovati za druge, zakaj bolečina je ljubezen, s katero nas ljubi Bog.

Blagor krotkim, zakaj ti bodo deželo posedli. Krotkost pomeni biti ponižen v odnosu do Boga, zavedati se odvisnosti od njega.

Blagor lačnim in žejnim pravice, zakaj ti bodo nasičeni. Hrepeneti moramo po notranji pravičnosti, kar pomeni po svetosti in popolni vdanosti v Božjo voljo.

Blagor usmiljenim, zakaj ti bodo usmiljenje dosegli. Vedno moramo imeti odprto srce za vse ljudi, ki potrebujejo pomoč.

Blagor čistim v srcu, kajti ti bodo Boga gledali. Čisti moramo biti v svojem srcu, v svoji notranjosti, ne samo da se delamo lepe pred ljudmi, kot so to počeli farizeji.

Blagor miroljubnim, zakaj ti bodo Božji otroci. Tako zelo moramo ljubiti mir, da se ne bomo bali poseči vmes v sporih, da mir prinesemo tistim, ki se prepirajo.

Blagor njim, ki so zaradi pravice preganjani, zakaj njih je nebeško kraljestvo. Kljub vsem pritiskom moramo ljubovati in ostati zvesti svojemu prepričanju in Kristusovi poti.

G l a s i l o Blaženi A. M.
 župnije Celje S l o m š e k

1. 11. 2020

VSI SVETI

Leto XVI. št. 44

Niso vsi svetniki živeli enako obliko svetosti. So tudi taki svetniki, ki ne bi zmogli živeti skupaj z drugimi svetniki. Niso vsi hodili po isti poti svetosti, vendar so vsi prispeli k Bogu! sv. Janez Vianney

Glavna krepost svetnikov je ljubezen. Jasno, da je njihova ljubezen najprej usmerjena na Boga. Ravno v tem je nebeška sreča – vso večnost biti deležen Božje bližine in ljubezni. Nam se morda to zdi kar premalo. Marsikdo si misli: če je v nebesih tako, potem bo to en velik dolgčas. In že bi si radi nebesa predstavljali kot imenitno gostijo, kjer bomo brez konca in brez skrbi samo uživali in se neprestano zabavali.

Če pa se malo bolj poglobimo v bistvo ljubezni, potem se nam odkrije, da ljubezen sama zadostuje za srečo - tudi za tisto, ki nas čaka v večnosti. Kdor ima nekoga zares rad, si ne želi ničesar drugega, kot da to ne bi nikoli minilo. In prav v tem je blaženost svetnikov, to je nebeška sreča. Torej se nam ni treba bati, da v nebesih ne bi imeli kaj početi, ali da bi se še tako velike sreče naveličali. Bog sam je sreča svetnikov in oni se veselijo njegove ljubezni in mu jo vračajo.

BOŽJA BESEDA

Raz 7, 2 - 4.9 - 14
 Psalm 24
 1 Jn 3, 1 - 3
 Matej 5, 1 - 2

»Zveličanje je v našem Bogu, ki sedi na prestolu, in v Jag-njetu!« Vsi angeli so stali okrog prestola in starešin in štiri-h živih bitij in so padli pred prestolom na svoje obličje ter molili Boga: »Amen. Hvala in slava in modrost in zahvala in čast in oblast in moč našemu Bogu vekomaj. Amen.«

To je rod tistih, ki iščejo Boga.

Preljubi! Zdaj smo Božji otroci in se še ni pokazalo, kaj bomo. Vemo, da bomo njemu podobni, ko se prikaže, ker ga bomo gledali, kakršen je.

Blagor tistim, ki so zaradi pravi-ce preganjani, kajti njih je nebeško kraljestvo. Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali in preganjali in vse hudo zoper vas lažnivo govorili. Veselite in radujte se, kajti veliko je vaše plačilo v nebesih.

230. KAJ JE POKORA?

Pokora je popravilo škode za storjeno krivico. Pokora se ne sme zgoditi le v glavi, temveč se mora pokazati v dejanjih ljubezni in delu za druge. Tudi ko molimo, se postimo in revne duhovno ter materialno podpiramo, delamo pokora.

Pokoro pogosto napačno razumemo. Nobene zveze nima z obtoževanjem samega sebe in skrupuloznostjo. Pokora ni tuhtanje o tem, kako slab človek sem. Pokora nas osvobaja in opogumlja, da začnemo znova.

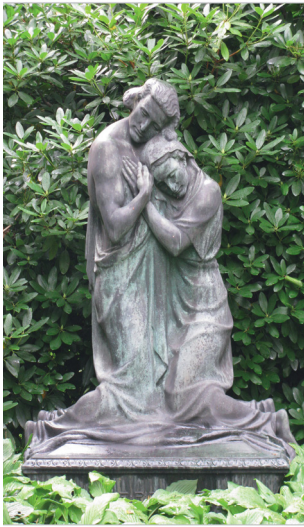
231. KATERA OSNOVNA POGOJA MORA KRISTJAN IZPOLNITI, DA MU BOG ODPUSTI GREHE?

Pogoj za odpustčanje grehov je človek, ki se spreobrne, in tisti, ki mu v Božjem imenu podeli odvezo od njegovih grehov.

232. KAJ NAJ VSEBUJE MOJA SPOVED?

K vsaki spovedi spadajo izpraševanje vesti, kesanje, trden sklep, priznanje grehov in pokora.

Izpraševanje naj bi bilo temeljito, nikoli pa ne more biti izčrpno. Brez resničnega kesanja, zgolj zaradi priznanja z ustnicami, ne more biti nihče odvezan od svojih grehov. Prav tako neobhoden je trden sklep, da teh grehov v prihodnosti ne bom več počel. Grešnik mora greh brezpogojno tudi izpovedati spovedniku, ga torej priznati. Končno spada k spovedi tudi povračilo škode ali pokora, ki jo spovednik naloži spovedancu za popravilo povzročene škode.

**LJUBEZEN JE EDINA VALUTA,
KI IMA VELJAVNOST
TUDI PO SMRTI!**

ustvarjen, čeprav si nove duhovne telesnosti ne moremo predstavljati. Če hočemo o tem kaj reči, se lahko pogovarjamo samo o popolnosti, miru, veselju in sreči: novi ljudje v novi telesnosti v novem stvarstvu.

JUNAKI VSAK DAN - SVETNIKI VSAK DAN

V času epidemije je bilo vsem na jeziku njihovo delovanje. Ti ljudje so vsak dan junaki: medicinske sestre v bolnišnicah, negovalke v domovih starostnikov, prodajalke in prodajalci, zdravniki in zdravnice, vzgojiteljice, šoferji tovornjakov in avtobusov, strojevodje in še mnogi drugi. Vsak dan junaki. Vsak dan svetniki. Svetniki so ljudje, ki so s svojim delom zaslužni za to, da je moje življenje prijaznejše. Imajo odprte oči, prisluhneje, skrbijo za svoje bližnje, neopazno, nežno ...

VERA V VSTAJENJE

Saj ni mogoče, da bi se življenje človeka končalo v temni luknji. Poglejmo raje skozi temačnost smrti k svetlobi, ki jo je Jezus prižgal v vseh človeških teminah.

Kakor nimam težav s sprejemanjem dejstva, da pšenično zrno, ki umre v zemlji, postane cvetoči klas in novo pšenično zrno, tako tudi nimam težav z vero, da bo čudovito bitje človek po svoji smrti na Zemlji vstal v novo življenje, v nebeško veselje.

Verujem v vstajenje. Ne gre za vstajenje mrtvega telesa, ampak za vstajenje konkretnega človeka v celoti njegovega telesno-duhovnega bitja. Človek bo na novo

POKOPALIŠČE JE SVETIŠČE

Grob je globok, tih in strašen je njegov rob. S črnim ogrinjalom prekriva nepoznano deželjo. In ta nepoznana deželja mrtvih, je kraljestvo minljivosti, deželja modrosti za živeče, ki hočejo modro živeti in srečno umreti. Grob je najpomembnejši kraj na Božjem svetu. Je prostor zmagoslavja in kreposti nad grehom. Križ na grobu je znamenje zmagoslavja kreposti. Božja njiva je najboljša šola modrosti, zato je imel človek nekoč navado svetovati: »Pojdi in vprašaj mrtve.« Na tihem pokopališču vidimo svoje življenje v pravi luči. Tu vidimo, kako majhen je svet.

Popotnik, tiho postoj, ozri se, pokopališče je svetišče. Je kraljestvo mrtvih. Kraljestvo smrti je Božja njiva. Kdo šteje vse milijone, od Abela do zadnjega mrtvega, ki so ga pokopali tu, tu so uresničene Božje besede: »Prah si in v prah se povrneš« (1 Mz 3, 19). Človek, krona vsega vidnega sveta, leži v grobu, peščica prahu. In na grobu stoji spomenik in na spomeniku beremo: »Popotnik, tiho postoj in pomisli, kar si sedaj, to sem bil tudi jaz. Kar sem jaz sedaj, to boš kmalu tudi ti. Prah in pepel. Danes meni, jutri tebi! Zakaj si tako trmast, o smrtnik, v svoji življenjski umetnosti? Zakaj tako ošaben v svoji lupini? Zakaj tako nenasiten v svojih užitkih in željah?« »Človeško življenje«, pravi David »je kot cvetica na polju. Vzcveti, in ko pride veter, umre.«

Anton Martin Slomšek

SVETNIKI v tem tednu

P Spomin vernih rajnih
T Silvija, mati
S Karel Boromejski, škof
Č Zaharija in Elizabeta, starša
P Lenart, opat
S Ernest, opat
N 32. nedelja med letom

MISEL NA VEČNOST

Ko umrejo ljudje, s katerimi smo postali eno, ko nam iztrgajo in odnesejo človeka, ki je bil tako zraščten z našim življenjem, odide v grob tudi del nas in v naši glavi in našem srcu se poraja »Zakaj!« – dokler ne dojamemo rešilne misli: »Tvoj ljubljeni živi!

Kdo izmed nas ne steguje svoje roke po nebeški sreči, kdo od nas ne povzdiguje svojega srca v hrepenenju, da bi se kmalu veselil sam v nebeškem krogu, srečal svoje dobre starše, brate in sestre, prijatelje in znance, ki nas ljubijo, živel tam, kjer ni hudobnih ljudi, kjer se vsi ljubijo le kot bratje, kot otroci enega Očeta, tam, kjer Bog posuši vse naše solze, kjer ni joka, ni mraza, ni vročine, ni bolezni, ni več smrti, ker vse prejšnje je tam minilo.

